

Ντερβίς Αλί Καβάζογλου και Κώστας Μισιαούλης.

42 Χρόνια από την Θυσία τους.

Ο καλύτερος τρόπος για να τιμήσουμε τα δύο παλληκάρια της Κύπρου, είναι να συνειδητοποιήσουμε όλοι οι Κύπριοι και στις δύο κοινότητες ότι η μοναδική λύση η οποία θα διασφαλίζει την ειρήνη στη χώρα μας, είναι η Ελεύθερη Ενωμένη Κύπρος, Κοινή Πατρίδα όλων των νόμιμων κατοίκων της. Γι' αυτό το στόχο πρέπει να αγωνιστούμε όλοι μαζί.

Η χώρα μας είναι από τις ελάχιστες χώρες στον κόσμο οι οποίες δεν έχουν καταφέρει ακόμα να επιλύσουν το πολιτικό τους πρόβλημα. Κυριότερος λόγος είναι το γεγονός ότι δεν συνειδητοποιήσαμε ότι οι Ελληνοκύπριοι και οι Τουρκοκύπριοι είμαστε στρατηγικοί σύμμαχοι. Είμαστε οι μόνοι που μπορούμε να συνεργαστούμε ειλικρινά μεταξύ μας για τα κοινά μας συμφέροντα.

Δυστυχώς τα τελευταία εξήντα χρόνια η Κύπρος είναι μια ανοιχτή πληγή επειδή επιτρέψαμε, ή ανεχθήκαμε να επικρατήσουν οι πολιτικές και οι πρακτικές των εθνικιστών και στις δύο κοινότητες. Όσοι αντιστέκονταν δυναμικά σε αυτές τις πολιτικές, λοιδορούνταν η δολοφονούνταν όπως και στην περίπτωση των Μισιαούλη και Καβάζογλου.

Η Κύπρος είναι διάσπαρτη από προτομές ηρώων, από αγνοούμενους, από πρόσφυγες, από εγκλήματα κατά της πολιτιστικής της κληρονομιάς, από αλλοίωση του κοινωνικού της ιστού και του φυσικού της περιβάλλοντος.

Γιατί τόσος πόνος; Γιατί τόση βία; Μέχρι πότε οι Κύπριοι θα ζούμε σε αυτές τις συνθήκες;

Ας πιστέψουμε στις δικές μας δυνάμεις, όλοι οι Κύπριοι και από τις δύο Κοινότητες, απαλλαγμένοι από προκαταλήψεις και από εθνικιστικά σύνδρομα. Επιστρατεύοντας όλη την καλή μας θέληση και ειλικρίνεια μπορούμε να επιλύσουμε το πολιτικό μας πρόβλημα και να επανενώσουμε την χώρα μας.

Ο αγώνας για αυτόν τον στόχο είναι η καλύτερη τιμή για τους Καβάζογλου και Μισιαούλη, αλλά και για όλα τα θύματα των αγώνων του Κυπριακού λαού στο σύνολό του.

Ή Κύπρος είναι πολύ μικρή για να είναι μοιρασμένη, αλλά και πολύ μεγάλη για να χωρέσει όλα τα παιδιά της.

11. 4. 2007.

Χρίστος Νεοκλέους

Νεοκυπριακός Σύνδεσμος.